dicitur sive influxus dictus. Adde quod si influxus

a quo pendet unio a forma divisus tolleretur et

a Deo crearetur ipsa unio, adhuc tamen forma mane-

bit unita materiae, et illam afficeret, haberet et traheret

ut antea causam ponendum totum hujus speciei, et non

aliud, et tamen in hoc eventu non haberet forma influ-

xum aliquem distinctum in materiam, quia tunc unio

creata non penderet a forma per aliquem influxum;

quod non datur talis influxus, qui talis et tamen

materiae denominationem illi quaesita forma materiae unione

non ipsa accidentaliter, ut patet in unione hypostatica

Verbi quod est forma non erit ipsa causa materiae.

Dices 2o forma est quod dicit causalitas [illegible]

ipsius, non potuit supra ipsius insolubili [illegible], nam

hoc modo est materia causa ipsius partis. Et ulterius quan-

tum materiam aliud forma et materia; ex quo oritur,

ut totum ipsum potius dicatur effectus formae quam

materiae; nam hic talis dicitur a forma [illegible], et quoniam

ab ipsa [illegible], album ab albedine, nigrum a nigre-

dine, gratum a gratia et in hoc sensu intelligen-

dum est Concilium Tridentinum sessione 6. ubi vocat justitiam

inhaerentem causam formalem justificationis, gra-

tia enim animae inhaerens facit illam gratam, justam et

[illegible] in quod [illegible] quid in ipsis

accidentalibus non [illegible] ipsum, quod [illegible]

ex isto et forma denominativa forma, ut oppo-
situm istum ut lapis dicitur albus, ferrum
calidum etc. et in lapide et ferrum sit in parte
illius speciei, quae dicitur in specie substantia, nam
ma unitas formae huius, quae dicitur cum unita subie-
cti, quae dicitur sola etc.; undique hoc ponitur.
Ut scias

Adverte, hoc nomen album et talia

Quid sit posse sumi substantive
ut istud sit ex albedine et isto, vel forma
albedinis in materia in isto. Sumi etiam adiective
vel ut materia, quod dicitur ipsum istum ut habens
albedinem, vel aliam formam. Ad quod dubium
album et calidum in prima acceptione non potest di-
ci de isto sit, tota in nego affirmari de pe-
dind in 2a acceptione oportet nego dici de isto,
albedo enim, et materia quae requiritur ad lapidem
ut praesumitur dicitur esse idem in isto sit sumi rec-
tum: quod sit in 3a acceptione potest dici for-
rectum praedicari idem in recto isti. Et verum
nomen hoc, et etc. in nomine substantivum, et
signat oppositum ipsum ex materia et forma, ideo
materia nego dici hoc quia totum non dicitur de parte

Subsectio 4a
De institutione cuiuslibet formatis.

Quando p̃r dixis fratrem ē cāuq̄ de mi-
nus regurgitam. Q. rex hic 20 p. q̄d ꝯstitu-
at in aīā 1°. Respondemus ī aī cām fratem in
aīa 20 p. suam entitem, & virtem ꝯstitui māa
10, nisi p. poam dictam subiatem et accentalem.
Pr q̄ ad poām subiatem, q̄a mā ꝯstituit in
aīa 20 cā matis p. seipsam, et ni p. aliqm poām
subiatem dictam, ḡo sitr cā fratis. Et si q̄d
ꝯsideratur poā dicta subiatis ē sem̄ elua i
factis, sit ipsa subiā frā, ut certū in mā, ḡo
sicut ni hēt cā matis poām dictam, nec cā
fratis hebit.

Pr q̄ad poām accentatem, q̄a ubi
ni dāt effūs dictus ā cā, ni dāt poā
dicta accentatis, sed effūs cā fratis ni ē effūs
distus ā frā, ḡo frā ni hēt poām dictam
accentatem. nā aliqn dingr effūs ā cā, et
poā condictā, ut certū in oīpoā. q̄a dis-
gr et in effūs digniū. mā digr ā frā quam
matis cāt, et ni sia cīs ut ni hēt poām
dictam, ḡo ā fortiori q̄a effūs ē digr ācā
eī digniti et poā. Pro ḡd frā ē q̄a
dicēs ā nobis cā mā aliq̄ rō, ad hunc ef-
fūs ipsius mā, sed effūs ni hēt poām dictam
ut educati ā cā actiua, sed ut recipiēr in

passiua quo ad. Circa constitutiuum formalis in
actu 1o est ipsam, de reliquis suas conditiones na-
turales, ut dispositiones destitutae cum in actu 1o.

Vnde sciendum est requiri 3 conditiones ad
causandum: 1a conditio est formalis causa
extra. Ergo forma non causat in possessum non manen-
do et informando materiam, ideo non potest informare, et acta-
are materiam, quoniam autem extat quo ad ea contradictio
haec late sumpta contradixit et extra materiam ad causan-
dum conditio ut sit requisita, dicitur esse dicta absentia
te vero. 2a conditio est indistantia. Ergo quando forma non
causat in possessum, non unita materiae, ideo non potest esse unita
materiae, nisi sit indistans; ergo quando materia non potest recipe-
re formam non indistantem, ergo nec forma poterit
informare materiam nisi sit indistans, et haec conditio
est tertia in logica naturali, tam in causa formali ac-
cidentali, quam substantiali. Loquimur tamen de causa forma-
li interna, nam formalis externa nec requirit re-
alem extrinsecam ad causandum, nec unionem, nec in-
distantiam.

3a conditio est dispositio seu ex-
tentio materiae. Ergo quando forma non potest au-
tem informare materiam carentem dispositionibus, ut
patet in naturali rerum corruptione, in qua forma
corrumpatur ex eo quod dispositiones amittantur

sed hdi contradictio i phyce tum varia de potê
d ad supleri diud quantos extendit mãm cet
fõa illam infõrat natu, id ñ reqi õt ingegd
fõa ex se põt actuare mãm, de i ipossum̃ õs-
titueret sal dimitos sire quantite. Vnd qd dět
quantos in mã, qui tã i illius p̃rias illã
extendis, et disponis ut suscipiat cordarias
muteões riãt q fõas subsiales, ut aiõ suas.

Quores hic de ptio q istituati cõfratis
in ãnd dl, q sd valet atq qusit calitas
ca fratis, nam cõ ponis in ãnd q calite,
ut effeds q aiim, mã q poniĩm. Suar. dicit
generalem unõis ñ put pendet a mã, sed q
ut pendet à fõa, ee calitem illius. Deat
ga cõs conditiones requisita cõ calitem dat
in ista generoe unõis s. depẽndet immẽ à
fõa, demediante illa depẽndat effũs, s. unio
in q collocat ee informatium.

Resicit hdi, gna qd mã dt sit subsiã,
de mã sud partialis unõis ga suar ips-
sum q ponit duos, in ma ñ ẽcõ sũd q gene-
rem ipsius unõis gd õt ex eo qd fõa sit mã se
substam sud unõis, neq reath, neq frath qd il-
lius generem put pendet ab ipsa fõa calit
mam. Or do ga fõa cat unem oriante

generice passiva, sicut ma; id est passiva
non est per calitem [illegible] fratem, id est materiam. ergo
forma non est unionem per generum formalis, id est materialis
unde generatio per se dependet a forma non est ita
ita fratis id potius materialis. Dices 2a humanitas
si [illegible] hoc non est unionem Hypostaticam
et non humanitas dicitur ea fratis per illam quae dicitur
unionis cum Verbi [illegible]. ergo nec forma per se dictum sed
unio dicitur a fratis ma.

Dices 2o ergo forma potest dicitur aliud
aut intrinsecum et infrinsecum sic uni-
tivum, licet [illegible] dicitur illa generatio passiva non unionis.
ergo signum est quod talis generatio passiva unionis
per se dependet a forma, non sit calitas in ma
[illegible] aim, 2a dicit quod licet unio, adhuc ma erit
ahitas et informatur per formam; ergo forma sine pas-
siva generatione unionis potest dici aliud [illegible] aut
[illegible]atum ma, et non adhuc erit una forma ma et
in hoc sui ea fratis; ergo calitas forma erga
mam, et ipsum non consistit in generice unionis
per se dependet a forma.

Quaeritur Resolutive unionem dici posse
calitem aliquam non forma erga mam,
et ipsum. Ita [illegible] et alii. [illegible] 2a pars
unionem, et [illegible] quilibet alia entitas statim

religi fra cāt ī p̄sīm, & mam in ēē & trāsita. Ordo ga calitoʒē illa mināre q̄ effici pendet a cō, ē p̄ssīm pendet a frā mianteunēe, q̄ uicati & uniri mī; go ita figi io ago, g aoēm extra se poriit effim ga nō se uicat effii; at frā g unoēm se ipsam effii loicat, & hic ē mis candi frati, s. ri aliam entitem producendo, sed suam entitem uicando.

Neq dor ēē gīt gāo ēē cales mī & frā. g paoēm antecedere frām, ī fer negt ēē cales illias: Dindaia rodlis, ē restituas ī p̄ssē & aīās, se & trās mām, & ti ri g paoim.

Inst frā ē ter la frati nullem esdig- tum cāt, ri ēē unictiuum g unoēm; go in genere unois ī sistit ejus cales. R. hunc effi. unictiuum, ē stari frati ab unoē, & nā frā ī mīne vnd frā erit cā restitaes ī p̄ssum g unoēm mā, q̄ in frāo nit aliud ē q̄m unio ad mām

Subsectio 2.da

De effii Cā formalis

In cā frati duplex reperit effius frātis, unus ē primarius, & alter ē secundarius, ille ē positius, secundarius ūo ē negatius.

Dices igitur quod sit effectus primarius
ib formalis: et nihil aliud est, quam totum
et ipsummet quod dicitur effectus formalis, ex quo ut ex causa for-
mali intrinseca componitur illud totum, et in tali sensu con-
stituitur v.g. album, calidum etc. ergo calitas
formalis, sed quando calitas in unione, et ipso formalis
ratione ex unione resultat ipsum subjectum quod sit
in eo inesse, quod causat effectum, quia componit exhibendo
se illi ratione quod forma componit, et cui se ipsam exhi-
bet in totum per totum in effectu primarius formalis
sicut aliud denominati. Addo quod forma non est
materiam, nec se ipsam, nec unionem ipsi, sed extra
per formam sed in eo totus.

Unde notabis 20 posse ex duabus partibus
constari, et resultare effectum formalem
quod x dicitur in quolibet seorsim: et hoc muniti quia
posset sit effectus, nam in quolibet est dari non totus
in integralibus tum max. quae hic resultat ex
materia, forma, et unione, et in sola materia, et sola forma
non est hoc in integralibus ut aqua in quolibet por-
tio salvatur tota essentia aquae. Unde forma aliquando po-
tat denominationem, quam in se non habet, nam anima
fit hominem, et non est homo; pars constituitur dextera per
aliquid conductum, quod illi sinistram per habet de-
nominationem per aliquid quod illam non habet.

Notatur. Quod non possit dari causam for-
malem sine effectu formali et non ergo to-
tum nihil aliud est quam materia, forma, et unio sed ex
ipso quod dentur materia, forma, et unio datur necessario
totum, quod ab illis partibus sit sumptis resultat
imo ab illis non distinguitur; dicitur ea formalis si-
ne effectu formali ut totum resultet etiam ex
subiecto quibusque variatis subiectum, etiam ipsa variantur, et
hinc oritur quod forma non fiat in ipsis habent
effectum, nisi illum per subiectorum capacitate ideo
in audictionem lapide non fit audiens, sed fit i-
psorum ex audictione subiecto, et unione: ita in
ligno non fit calidum, sed ipsorum ex illo, sub-
iecto, et unione: gratia in [illegible] non fit illum
filium Dei adoptiuum quia in natura, sed fit
totum ex subiecto, et gratia, et ista ipsa sunt ef-
fectus formales istarum formarum quod in audictio
[illegible], et gratia faciunt hominem audientem [illegible]
gentem, et filium Dei adoptiuum habent ne-
cessario oriri in ipsa capacitate subiectorum.

Ergo effectus formalis formae nihil aliud est quam
totum constituere, sed etiam materia constituit to-
tum quod non est dici effectus materialis, nisi utraque
in componit totum. Et dari rationem diuersam
Cur totum potius dicatur effectus formalis formae

et n effiū malis md fa mā i cōdriū et
totum hujus, f ellius Spiū istituendā frām
tollit hanc cōdriam, et totum en hoc f illa
Spē istituit frā ēo dat Spcim ipsio io potiz
us totum dicr effiū frālis frā, qm effius
malis nīd fa mā et i ponat inflēti, et effe
tr, et sit ēo istituis ut fra.

Quaeres 2°. Ȩ effius secundarius
ȩ frālis. Q nunc effiū ēcnz=
quicunm expellex ēō unam frām a Bkunt
aliundi qm Cāri, sē hs ex introdūit unius fōē
in Bstum n ē alius in ipso Bkō: hic ē effius
n qūit ex sola frā unde sumptad, nam Ca=
lor qs n expellit frigus antecedente saltem
extiam in ipso Bkō, n qūit ēt ex unōē sē
frā unicta Bkō, i hāc poīt introduci, et ē
dimitur in Bkō sine expulsiōe alterius frā qs
frigoris potesit ēn servari ibi ēt cōngūb
interdiū dind si Deus n ob calorem intrō=
ductum in Bstum, sd ob alios cōs, ip Deus sci=
et frigus destruat, et ab ibo Bkō tollat tō=
liq et structio frigoris, se n ē frigoris
n ē effiū frālis caloris, n ēō tum ab illo
qūit, sd aliunde ab alio cōs.

Unde destrūō, si n ē frigoris

in se, quia est in frigido effectus caloris, hoc est, ad frigi-
dum ex ipso calore unito sibi connotando vol-
tem Dei nolentis ex parte potentiae talis frigoris
naturae exigentiam formalis, et caloris [illegible]
tum jam infrantis, et [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible]. [illegible] effectus primarius caloris
est reddere subjectum [illegible] calidum, secun-
darius vero effectus reddere non frigidum et hic [illegible]
[illegible] [illegible] calore [illegible] [illegible] et [illegible], ut
[illegible] [illegible] [illegible]. [illegible] [illegible] [illegible] et aliis
[illegible] [illegible] [illegible] sint [illegible], et accentales.

Et hinc [illegible] calorem [illegible] ut in-
tensum non [illegible] [illegible] [illegible] frigidum [illegible]
[illegible] frigoris [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
et [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] exigit talem
Dei voluntatem ut [illegible] [illegible] [illegible] et veram ex-
igentiam vellit frigus non sibi [illegible], et [illegible]
Deus [illegible] voluntatem oppositam et vellit infrin-
gere [illegible] [illegible], [illegible] calor [illegible] [illegible] illam ex-
igentiam ut Deus [illegible] [illegible] frigo-
ris [illegible] [illegible]: et [illegible] [illegible] [illegible] di-
[illegible] [illegible] circumscriptive [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] impenetrative [illegible] [illegible] [illegible]
nolentis ponere aliud corpus circum-
scriptive in [illegible] [illegible] et [illegible] Dei voluntatem

exigit q[uo]dlibet ubi circumscripti p[o]t[en]tia[m] et
terminus illam h[abe]t ad p[rae]sentiam talis
ubi si expereti ta[me]n regulas nec infringat
legis naturae. unde dabit[ur] in ~~[illegible]~~ corpore ad expulsio
creatio a corpore p[er] introductionem f[or]m[a]e cadave-
ri[cae] dari substractio concursus q[u]o conservabatur
ejus unio, et insuper dari p[rae]sentia in ma[teri]a cadaveris
n[on] est unius, sed n[on] est ad p[rae]sentiam f[or]m[a]e cadave-
ricae, q[uia] n[on] si Deus expereti t[ame]n legis natura in
expulsione una formarum corruptibilium n[on] sol[um]
dari sed substractio concursus unionis, et insuper n[on] est
unionis, id est substractio concursus q[u]o conservaba-
tur forma corruptibilis et insuper dari n[on] est talium
formarum, q[uo]d est obtinendum [illegible] p[rae]sentia
expulsa p[er] introductionem alterius [illegible]

Quaes[tio] 3°. q[uo]modo fiat pugna istarum
formarum. Resolutio. Sit una forma
n[on] pugnat [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] q[uo]d
[illegible] n[on] postulat destructionem illius, et
[illegible] destructionem ad [illegible] [illegible] in cor-
ruptione [illegible], in q[ua] [illegible] conservati im-
mortui q[uia] h[abe]t suum esse independenter
a [illegible] [illegible] expellatur ab illa p[er] introductionem
alterius f[or]m[a]e et id expereti in q[uo]libet forma
corruptibili, dato q[uo]d p[er] [illegible] [illegible]

conservaretur, et ratio hujus est quia forma non expelle-
ret a natura omnia per aliam formam, sed tantum expel-
leret a subjecto quod sibi debitum est, in quo sit forma
et quod forma contraria intendat sibi acquirere nul-
lam habebit oppositionem, et pugnam cum illa quo
totum quod intendit forma est expellere aliam
contrariam a subjecto unde si talis forma expulsa a
subjecto conservetur alterius, illius conservatio non erit
contra postulationem, et naturam formae introductae, quod
solet intendebat per suam praesentiam formae contrariae
absentiam a subjecto quae consecuta in natura sua
suam exigentiam, sit forma alicubi maneat, vel
non maneat.

Dico 2.° formam pugnare et contrariari
alteri formae, ut unita subjecto, quod idem va-
let intendit, et exigit ratione sua substractionem
concursus in unionem, et non esse illius, vel talis unio
sit deducta, vel creata ostenditur quia una forma
intendit expellere aliam a subjecto quo intendit
destructionem, si non esse unius talis formae ad subjectum,
quod sit unio deducta, vel creata dependentia naturae destruc-
tione introductionem formae advenientis, si Deus conser-
varet tamen exigentiam veram, nec infringat le-
ges naturae. Hinc est, ipsae duae qualitates duplices formae contrariae
ut frigus, et calor non graduum intensi creantur

ri sit in eod. sbō adhuc n̄ i̅partieir natā
q̄o ct dari (q̄) unio ad aliquis sit crēā d a-
lia educta, ri adhuc opponerit, d n̄ i̅partieir
inrid sbō sit et nec adsummum dicende=
ri q̄d una frā postulet d̄strucem ālterius
sig̃d hoc pait, qa postulat, damat suj
ōseruōem sicut mā postulat ōseruōem suā
qa ōt amat suam.
Subiungys iri obiter d q̄d dicto, dari
nq̄ una frā receptiam in mā
li absiliam induci, d Deus impediat [illegible] ōseruōem
unios prior ipsam frām, d mām illi in hoc
cū adhuc frās opponi, d ōriari, negnatā pie
ōparis frā sibi ōrie, talis frā sit unita,
tr̄ c educta; t sit educta, tt n̄ unita, ita con-
cō. Ostendi quatalis frā sir pugnat
in ordē ad sbam tt tunc adeo ēt ad hunc
in ordine ad sbaim, ut unio qo qua sic ad-
huc una postularet d̄struōem ālterius
t substrahōem ōcursus q ibi ōseruari.
Sfi qa frā ondaucrys n̄ pati sicut mā
frām uiuentem natā qot unita mās
sola educta sui postularet substrahōem
ōcursus frā uiuentis ōseruatiui ātr
dicamus etiam natam natā pōē pati

Secum frigus conditionis eductam, et ei u-
nitam.

Arg. 2o q. pugna dr inter frig. et
calorem adducite dari duplicem pug-
nā in expulsione formarū contrariarū, 1a ē effectiva
et hanc exercet ipsa cā productiva talium
formarum, et ipse dicuntur expulsiva effective, in-
nam ignis vg. expellit frigus ab aqua producen-
do in ipsa calorem, cui aqua resistit tenaci-
ter conservando suum frigus et [illegible] ideo
in ignem reagendo. 2a ē formalis, qm
inter se immediate exercent ipsa formae, ut infran-
tes [illegible], q. pugna ē repugnā, et incompossi-
bilitas earū sit in eod. sbo, ni in sit extunt
sbd ad [illegible] unius in sbo expelli-
tr altera, ita ut frm ee unius in sbo sit frm
ni ee alterius.

Unde forus frigus vg. calorem ut infran-
tium [illegible], et [illegible] ee cam for-
ma in aq. et ra expulsis forā [illegible]-
tando [illegible] decurrendo [illegible]
exigiamo ipsa; et [illegible] criti [illegible], et
n. frigidum: calor [illegible], et [illegible] erit
[illegible] [illegible] causa [illegible] influxus, et
[illegible] aqua conservat frigus in ipso sbo.

Dr 2a expulsio frigoris q̃ effus requirij. qo it calitas erit ita: Dind at frigus ẽ effus qd, ãd tñ illius effus q̃ ita expulsio frigoris. Jẽ ñ frigidam erit effus qn, calitas ñ Jẽ substractio aut̃ d suspensio aõs conservãd frigoris in sbo erit effus q̃ ĩmmediante q̃ calitas ñ frigidum.

Scies 3o. fram introductam non corrumpere aliam physice, dum illã expellit de sbo, t illius unionem. sd solũ tam destruere moralit. Jta Quid. Dr 1m 2a corrumpi fram nit aliud e, qm sub trahis concursum, q̃ conservabatur antea. Jd fra corrupta, seu ejus unio nihil nisi pendebat a frã, q̃ introducitur. nã qm influxum, d dependiam hẽt fra ligni, t ejus unio ãgm ignis p qm influxum explicatur, si lud corrumpatur p substractionem concursus illius, d dependiã qn corrumpitur fra ligni physi ce a frã ignis. Dr 2m. 2a nullus alius restat mõus, q̃ una fra aliam corrumpat, aut ejus unionem, qm moralit exigendo s. p moratam petitiam ut deus suspendat concursum, q̃ talem fram conservabat in sbo, q̃ petitia sortitr effum